



การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก TLLM เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคม ASEAN สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา 1*

อารีย์ ปริติกุล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก (TLLM) เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคม ASEAN สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา 2) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบ โดย 2.1) เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา 2.2) เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนากับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผน แบบวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติการทดสอบ t – test Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า

1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก (TLLM) เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษามือถึงประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้, สอนน้อยเรียนมาก, ความสามารถ, ภาษาเพื่อการสื่อสาร, ประชาคมอาเซียน

* บทความวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2558

¹ อาจารย์, สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม



Development of Instructional Model Based on Teach Less Learn More Principles to Enhance English Communicative Competence in ASEAN Community for Higher Education Students^{*}

Aree Preedeekul¹

Abstract

The purpose of this research are 1) to develop and assess the quality of the model 2. implement the developed instructional model in order to 2.1) compare students' English competency before and after attended the activities 2.2) compare students' English competency after attended the activities with 70 % criteria 3) investigate the satisfaction of the students towards the developed model.

The samples in this research were one class of the freshmen from the faculty of education, Pibulsongkram Rajabhat University in first semester of 2014 academic year. There were 45 students by purposive sampling technique. The instruments used for data collection were ten TLLM lesson plans, communicative competence test, and satisfaction questionnaires. Descriptive statistics such as means, standard deviations were computed, and t-test dependent was used to compare pretest and post-test means.

The findings were as follows.

1. The developed model consisted of 5 components; principles, objectives, contents, instructional procedures, assessment and evaluation. The quality of the model checked by experts was good. The results of the experiment showed that the teaching and learning through the activities following the stage was smooth.

2. The students' achievement after the intervention was significantly higher than before at 0.05.

3. The students' achievement after the intervention was higher than 70% criteria.

4. The level of satisfaction towards the learning management was at a high level.

Keywords: Instructional model, Teach less learn more, Communication, Competence, ASEAN Community

^{*}Research article of Faculty of Education in Pibulsongkram Rajabhat University, 2015

¹ Lecturer, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education in Pibulsongkram Rajabhat University

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ศตวรรษที่ 21 มีการศึกษาและอภิปรายกันอย่างกว้างขวางทั้งในสังคมโลก สังคมอาเซียน และสังคมไทยกระแสของโลกรปัจจุบันและอนาคตมีลักษณะ 7 คือ ทักษะด้านเทคโนโลยี ความสนใจใคร่รู้ มีจินตนาการ การคิดเชิงธุรกิจ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม ทักษะการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมและสนใจต่อโลก ทักษะในการสื่อสารและความร่วมมือ (Bellanca, and Brandt, Eds, 2010 ; Trilling, and Fadel, 2009 ; Zhao, 2012 ; ทิศนา แขมมณี , 2555 ; ไพฑูรย์ สินดารัตน์, 2557) สำหรับประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อโดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้านได้แก่ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) การวิเคราะห์ในเชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี จะเห็นว่า ทักษะการสื่อสารเป็นทักษะหนึ่งที่สังคมให้ความสนใจ ดังที่ Naughton, 2007 เสนอว่าการสื่อสารจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและส่วนต่าง ๆ ของโลกสื่อสารกันในลักษณะเป็นเครือข่ายไร้พรมแดน เกิดมิติสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำเสนอข่าวสารข้อมูล เชื่อมโยงความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก ตลอดจนการดำเนินชีวิต จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนานาชาติประเทศจึงมุ่งพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามปีการศึกษา 2555-2557 พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และเมื่อสนทนากลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่าผู้สอนนิยมใช้กระบวนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) ทั้งผู้สอนชาวไทยและชาวต่างประเทศ ต่อมานักการศึกษาหลายท่านมีข้อค้นพบว่า 1) แนวคิดนี้มีขั้นตอนการสอนคือ Presentation, Practice, and Production ไม่เพียงพอต่อการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารทางภาษาของผู้เรียนได้ ควรเพิ่มขึ้นเตรียมความพร้อมและขั้นการวัดและประเมินผล 2) เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง 3) จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร (Fluency) โดยที่ไม่เน้นความถูกต้องแม่นยำของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Accuracy) จึงละเลยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาษา ผู้เรียนจึงไม่ได้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องทำให้เข้าใจผิดและส่งผลถึงความสามารถในการอ่านและการเขียน 4) วิธีการวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้สอนใช้ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นภายในห้องเรียน กล่าวคือ ผู้สอนวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนโดยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบ (Zhenhui, 1999; Stephen, 2001; Javis, & Atsilarat, 2004; Chew,



2005; Deveci, 2009; อารีรักษ์ มีแจ้ง, 2547) สำหรับแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษานั้น นักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาที่มีความเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ และนำไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงและสอดคล้องกับบริบททางสังคมก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ ดังความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้สิ่งใหม่ จัดการสอนเนื้อหาทางภาษาควบคู่กับการฝึกสื่อสารทางภาษาผ่านประสาทการรับรู้ทางการดู (Visual) การฟัง (Auditory) และการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) จัดกิจกรรมที่เป็นการฝึกการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เช่น กระบวนการสื่อสารการทำงานกลุ่ม การสร้างสรรค์ชิ้นงาน รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในประเด็นเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาตามสภาพจริง (Caine, C., and Crowell, 1999; Zull, 2002, p. 93; Feden, and Vogell, 2003; Jensen, 2004, p. 119) และ ควรบูรณาการวิธีการที่มุ่งผลลัพธ์การปฏิบัติงานเป็นฐานบูรณาการสารสนเทศกับสังคมวัฒนธรรม สติปัญญา การจัดการ และนำสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริงมาเชื่อมโยงเนื้อหา กิจกรรม สื่อ แหล่งเรียนรู้และแหล่งสารสนเทศ และการวัดประเมินผลโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (Smith, and Ragan, 2005; Tennyson, 2005; สุมาลี ชัยเจริญ, 2557)

จากการศึกษาหลักการและแนวคิดที่มีจุดเด่นที่จะนำมาเสริมในข้อจำกัดของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบแนวคิดที่น่าสนใจ ได้แก่ 1) แนวคิดการสอนน้อยเรียนมาก (Teach less learn more) 2) แนวคิดอินเทอร์แอ็กทีฟมัลติมีเดีย (Interactive multimedia) 3) กระบวนการเรียนรู้ภาษา (Language learning process) และ 4) แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) แนวคิดเหล่านี้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสามารถประยุกต์สู่การจัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ในบริบทและวัฒนธรรมทางสังคม ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ร่วมกันเรียนรู้จนสามารถสร้างความรู้และประยุกต์สู่ชีวิตจริงอย่างสร้างสรรค์ มีการสะท้อนผลการเรียนรู้และประเมินตามสภาพจริง ฮอรวิทซ์ (Horwitz, 1993); สเปนเกอร์ (Sprenger, 1999); และฮาติส (Hatic, 2003) ผู้วิจัยจึงสนใจนำหลักการแนวคิดดังกล่าวมาผสมผสานและจัดการเรียนรู้ร่วมกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอันเป็นการช่วยเสริมในส่วนที่เป็นข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยนำมาเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบใหม่ที่สามารถส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก (TLLM) เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคม ASEAN สำหรับ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา

2. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา

2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบที่พัฒนากับเกณฑ์ร้อยละ 70

2.3 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของนักศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง / กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาหลักการแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนี้

1. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) หลักการของแนวคิดนี้มี จุดเด่น คือ มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรม ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วโดย ไม่เคร่งครัดในความถูกต้องแม่นยำของกฎเกณฑ์ทางภาษา และมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก และขั้นใช้ภาษา ส่วนจุดอ่อนหรือข้อจำกัด พบว่า 1) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่มี 3 ขั้น ไม่เพียงพอต่อการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร ขาดขั้นตอนการเตรียมความพร้อมและขั้นการวัด และประเมินผล 2) การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้สอนเน้นเป็นศูนย์กลางมากกว่ายึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 3) การให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร (Fluency) โดยที่ไม่เน้นความ ถูกต้องแม่นยำของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Accuracy) จึงละเลยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในประเด็น ที่เป็นข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ผู้เรียนไม่ได้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องทำให้เข้าใจผิดและส่งผลถึง ความสามารถในการอ่านและการเขียน 4) วิธีการวัดและประเมินที่ผู้สอนใช้ในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นภายในห้องเรียน คือ เน้นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย แบบทดสอบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Zhenhui, 1999; Stephen, 2001; Javis, & Atsilarat, 2004; Chew, 2005; Devenci, 2009)

2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสอนน้อยเรียนมาก (Teach less learn more) เป็นแนวคิดที่อยู่บน พื้นฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งต้องการให้ผู้สอนลดบทบาทในการสอนของตนเองให้น้อยลงและ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น หลักการจัดการเรียนรู้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

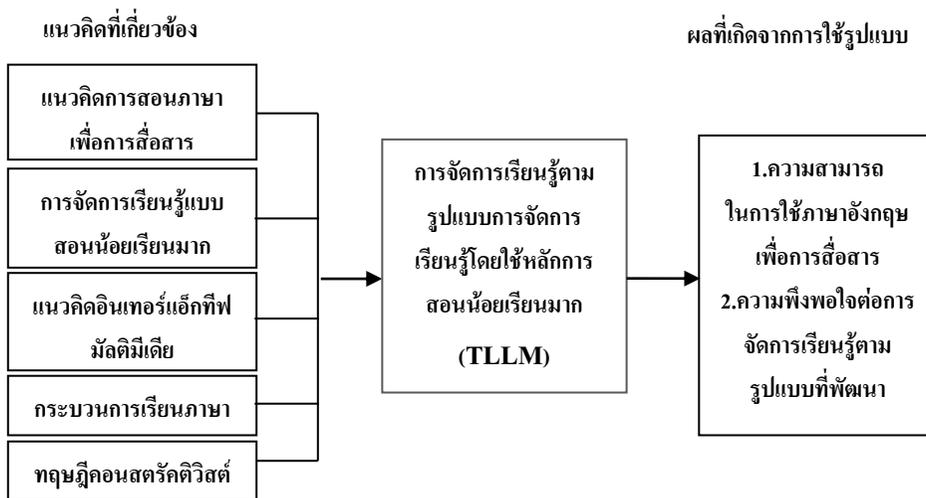
หลากหลายวิธีแต่ต้องเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการหนึ่งที่ต่างประเทศ เช่น ประเทศสิงคโปร์และประเทศไทยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้คือ การออกแบบย้อนกลับ (Backward design) ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดหลักฐานการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสนำเสนอความคิดของตนเองร่วมกันอภิปราย ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับชีวิตจริง

3. แนวคิดอินเตอร์แอ็กทีฟมัลติมีเดีย (Interactive multimedia) เป็นสื่อการเรียนรู้หรือศูนย์รวมข้อความรู้ กราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอ และเสียงที่สามารถนำไปประยุกต์สู่การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สื่อ และผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระผ่านผัสสะหลากหลายช่องทาง ช่วยเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาทักษะต่างๆ ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน ใช้ทักษะทางปัญญาทั้งทางด้านการคิดแก้ปัญหา สร้างสรรค์ชิ้นงาน ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Bass, 1999; Hick, 1997) การจัดการเรียนรู้ควรวีดยึดหลักการ ดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 2) มีความยืดหยุ่นผ่านสัมผัสการรับรู้หลากหลาย 3) พัฒนาทักษะทางปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ และ 4) พัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งทางด้านเนื้อหาทางภาษา ทักษะการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Roblyer, 2003; ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2557)

4. แนวคิดกระบวนการเรียนภาษา (Language learning process) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา โดยมีขั้นตอนสำคัญ คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นทำความเข้าใจสัญลักษณ์และความหมาย ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างความคิดรวบยอด ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสื่อความคิดและความหมาย และขั้นตอนที่ 4 ขั้นพัฒนาความสามารถทางภาษา กระบวนการเรียนรู้ภาษานี้ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทางภาษาแล้วเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เพื่อสร้างความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเองแล้วถ่ายทอดให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ทิสนา แจมมณี, 2557)

5. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) ซึ่งมีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการเซาว์ ปัญญาของ Piaget ที่เรียกว่าคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive constructivism) และของ Vygotsky ที่เรียกว่า คอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social constructivism) ซึ่งเน้นเกี่ยวกับบริบททางสังคม แนวคิดของทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการสร้างความรู้มากกว่าการรับความรู้ โดยมีความเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยมีผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างที่ได้สัมผัสกับความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ก่อน โดยพยายามนำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่ตนได้พบมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structure) หรือโครงสร้างความรู้ในสมอง โครงสร้างทางปัญญานี้จะประกอบด้วยความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาหรือเหตุการณ์ นักการศึกษาหลายท่าน เช่น Jonassen (1999); McLellan (1996) ได้เสนอแนวทางออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณภาพของการเรียนรู้

อย่างมีความหมาย โดยออกแบบสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือกระทำอย่างร่วมมือกันสร้างความรู้จากฐานความรู้เดิมในบริบท แนวคิดนี้สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยได้แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and development) และแบบแผนการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One group pretest-posttest design)

ประชากรได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 59 สาขาวิชา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 45 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาจำนวน 10 แผน
2. แบบวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก (TLLM) เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคม ASEAN สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและแนวคิดสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

1.1 ศึกษาสภาพความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการสุ่มจำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการ และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้น 1 นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มากร่างรูปแบบการเรียนการสอน โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบ กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ และสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูล แล้วจึงเขียนรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบให้สมบูรณ์ ทำให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับร่าง

ขั้น 2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้น 3 ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบโดยแบ่งการตรวจสอบคุณภาพออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

2. การทดลองนำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจำนวน 3 แผน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ระหว่างทำการสอนผู้วิจัยทำการบันทึกสภาพการจัดการเรียนรู้จากแบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนรู้

ขั้น 4 แก้ไขปรับปรุงรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามผลการประเมินและจากข้อเสนอแนะในส่วนที่เป็นปลายเปิดของแบบประเมินที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา

ในการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนากับเกณฑ์ร้อยละ 70

3.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยดำเนินการดังนี้

1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ ทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาของนักศึกษาด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนจำนวน 10 แผน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจและกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 รับรู้ภาษาผ่านอินเทอร์เน็ตอิเล็กทรอนิกส์ ขั้นที่ 3 ฟังและสร้างมโนทัศน์ ขั้นที่ 4 พัฒนาทักษะทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ขั้นที่ 5 นำเสนอหลักฐานการเรียนรู้ ขั้นที่ 6 สะท้อนการเรียนรู้

และประเมิน ในระหว่างดำเนินการสอน ผู้วิจัยบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอนด้วยแบบบันทึกสภาพการจัดการเรียนการสอน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน 10 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง

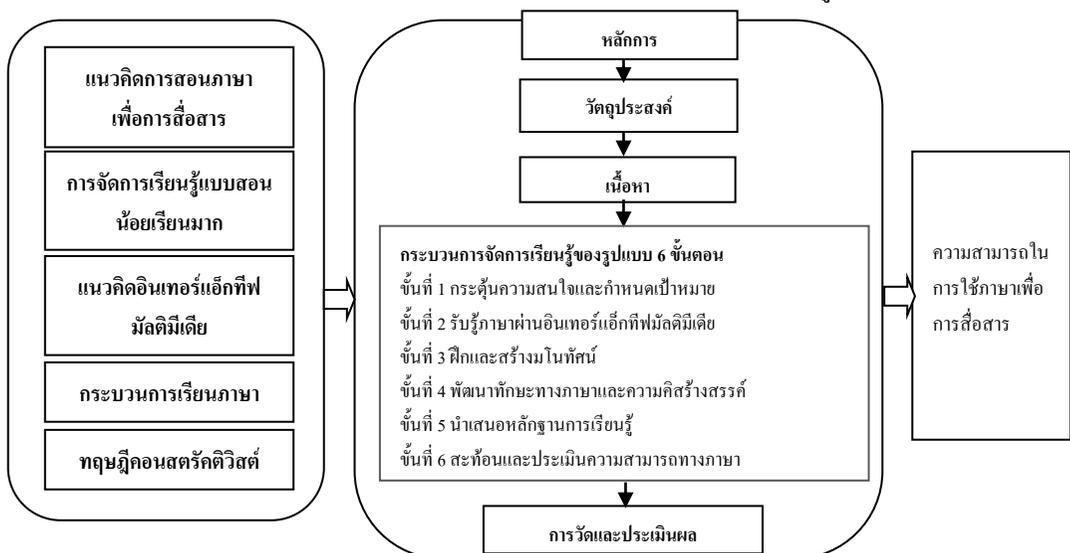
3. หลังการทดลองสอน ทำการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นการทดสอบปฏิบัติการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาเป็นแบบ Rubric Scores แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบที (t – test Dependent sample) แล้วนำผลการเรียนรู้หลังเรียนมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนน จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการบันทึกสภาพการจัดการเรียนและสร้างข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เป็นการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ปรากฏผล ดังนี้

1.1 ผลการสร้างรูปแบบยึดตามหลักการพัฒนารูปแบบการสอนของทิสนา เขมมณี (2557) โดยผสมผสานแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 5 แนวคิดมาเป็นกรอบในการพัฒนา ได้แก่ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสอนน้อยเรียนมาก แนวคิดอินเตอร์แอคทีฟ มัลติมีเดีย กระบวนการเรียนภาษา และทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ภายในรูปแบบมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ และการวัดประเมินความสามารถทางภาษา ภายในองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน ดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 ภาพแสดงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สอนน้อยเรียนมาก (TLLM)

1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี และผลการทดลองใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบที่พัฒนาไปทดลองใช้พบว่า กิจกรรมตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบเป็นขั้นตอนที่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D	t	Sig.
ก่อนเรียน	45	49.09	7.50	22.45*	.000
หลังเรียน	45	73.07	5.14		

$p < .05$

จากตาราง 1 พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปีที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 73.07$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 49.09$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนากับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนากับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	μ	\bar{X}	S.D	t	Sig.
หลังเรียน	45	70	73.07	5.14	4.01*	.000

$P < .05$

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 73.07$) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ($\mu = 70$)

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอน

1.1 ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือ รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก (TLLM)เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามืองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดีและผลการทดลองใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบที่พัฒนาไปทดลองใช้ พบว่ากิจกรรมตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบเป็นขั้นตอนที่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา

2.1 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการเรียนการสอนนี้ มีคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองทุกคนแสดงว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น เป็นไปตามตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะ รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวสร้างขึ้น โดยมีหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในตัวภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นกระบวนการของการสื่อสาร และมีการจัดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนทั้งหมดอย่างมีระบบสอดคล้องสัมพันธ์กัน ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นพร้อมต้องกันว่า การสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนนั้น ควรจะต้องเป็น

การสอนที่มีการจัดระบบที่ดี โดยมีทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน (Joyce, and Weil, 1996; ทิศนา แจมมณี, 2557, น. 3-4)

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารภายหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Brown (1997); Richards (2000); Su (2003) ที่นำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนในวัยทำงานที่เป็นชาวญี่ปุ่น รวมทั้งนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศออสเตรเลีย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไต้หวัน พบว่าผลการวิจัยมีความสอดคล้องกัน คือ ความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง นอกจากนี้ ยังมีผลการวิจัยที่นำแนวคิดการเรียนรู้อาษาตามขั้นตอน คือรับรู้อาษา ทำความเข้าใจ จัดระบบความรู้ สร้างมโนทัศน์ ผูกและสะท้อนผลการเรียนรู้ ที่ Sprenger (1999); และ Hatice (2003) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเป็นผู้ใหญ่ในวัยทำงาน ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ จึงเป็นข้อยืนยันว่าการสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาและมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้

3. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยยึดหลักการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดของทิศนา แจมมณี (2555) มีองค์ประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมครบถ้วนตามรูปแบบการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการทดลองใช้ (Try out) ซึ่งได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล องค์ประกอบเหล่านี้ถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบและสอดคล้อง ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยมีการผสมผสานหลักการแนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 5 หลักการคือแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบสอนน้อยเรียนมาก แนวคิดอินเทอร์แอ็กทีฟมีเดีย กระบวนการเรียนภาษา และทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เพื่อเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การที่รูปแบบการเรียนการสอนมีลักษณะเช่นนี้ เป็นเพราะผู้วิจัยใช้แนวคิดเชิงระบบ (System approach) ซึ่งมีหลักการว่า การจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบหรือในรูปแบบต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อทำให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหลักสูตรและการสอน และการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยนำรูปแบบที่พัฒนาไปเสนอเพื่อให้ช่วยตรวจสอบคุณภาพ ได้ประเมินในประเด็นเกี่ยวกับความครอบคลุมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในรูปแบบเรียนการสอน รวมทั้งกระบวนการเรียนของรูปแบบ ซึ่งผลการประเมินพบว่า รูปแบบมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และผู้วิจัยยังได้นำไปทดลองนำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ และทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและจากการทดลองนำร่อง ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้สอนผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับที่ อารีรักษ์ มีแจ้ง (2547, น. 2) และ Brown (1997, pp. 244-245) ซึ่งมีความเห็นว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ที่เป็นดังนี้ อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมตามกระบวนการของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นช่วยให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นและการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ของการเรียนรู้ เป็นการสร้างความสนใจและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงขึ้น รวมทั้งการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคม เป็นการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนผ่านประสาทการรับรู้ต่าง ๆ การทำความเข้าใจและฝึก การประยุกต์ความรู้ในตัวภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการวัดประเมินผลตามสภาพจริงซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิลลิตน์ สุนทรโรจน์ (2551) ที่ได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนที่ใช้หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 244 คน ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 3 โรงเรียนอยู่ในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมตามรูปแบบการสอน มีความพึงพอใจกับรูปแบบอยู่ในระดับสูงถึงสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากผลการนำรูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการสอนน้อยเรียนมาก (TLLM) เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจว่า สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาได้ และนักศึกษายังมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างมาก จึงนับว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนหนึ่งที่เป็นทางเลือก



ที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ และสามารถปรับใช้ได้ตามสภาพของผู้เรียนในหลายๆ ด้าน เช่น

1. ผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้สามารถปรับกิจกรรมภายในกระบวนการของรูปแบบที่พัฒนาให้เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ผู้สอนอาจมีการวัดผลประเมินผลโดยใช้วิธีการที่หลากหลายที่เน้นการประเมินตามสภาพจริง เช่น การสัมภาษณ์ การได้วาที การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น
3. ผู้สอนอาจใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย รวมทั้งสื่อที่นำมาใช้ควรเป็นสื่อของจริง หรือสื่อเสมือนจริง นอกจากนี้ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกทั้งเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผลที่ตรงกับความสนใจของผู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจระหว่างทำการวิจัย และขอให้ข้อเสนอแนะเพื่อทำการศึกษาและวิจัยในครั้งต่อไปคือควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปร ดังนี้

1. ตัวแปรความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเช่น การออกเสียง คำศัพท์ กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคม การเชื่อมความสัมพันธ์ของข้อความ และกลวิธีในการสื่อสาร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรมีความทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและควรมีสิ่งสนับสนุนที่เพียงพอ

เอกสารอ้างอิง

ทิสนา เขมมณี. (2555). *บัณฑิตศึกษาในทศวรรษที่ 21: การปรับหลักสูตรและการสอน*.

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการของราชบัณฑิตยสถานร่วมกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

_____. (2557). *ปลูกโลกการสอนให้มีชีวิตคู่"ห้องเรียนแห่งศตวรรษใหม่*. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่อง อภิวัตน์การเรียนรู้ สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย. 6-8 พฤษภาคม 2557.

_____. (2557). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.



- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). *ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวให้พ้นกับดักตะวันตก*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัย
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธีราพร แซ่แห้ว. (2555). *กรอบแนวคิดซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดสร้างสรรค์ด้วยปัญญา
เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนของนักศึกษาวิศวกรรมซอฟต์แวร์*. วิทยาศาสตร์คุณ
บัณฑิต (การจัดการความรู้). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2557). *การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *การพัฒนารูปแบบการสอน ความเข้าใจการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้สมองเป็นฐาน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2550, จาก
http://once.go.th.yhaied_news/index1.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). *การออกแบบการสอน: หลักการทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์
แอนนาออฟเซด.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). *การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบ
ร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์คุณวุฒิปบัณฑิต.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Bass, R. (1999). *A brief guide to interactive multimedia and the study of The United State*.
Retrieved, from <http://www.georgetown.edu/crossroads/mltmedia.html>.
- Bellanca, J., & Brandt, R. (Eds). (2010). *21st Century skills: Rethinking how students learn*.
Indiana: Solution Tree Press.
- Brown, E.R.C. (1997). *Breaking the katakana Barrier: a Model for teaching American English
pronunciation discrimination to adult Japanese students*. Ed.D. University of Idaho.
Retrieved, from <http://proquest.umi.com/pqdweb>
- Caine, G., Caine, R., & Crowell, S. (1999). *Mind shifts*. (2nd ed.) Tucson, AZ : Zephyr Press.
- Chew, P. G. L. (2005). *Change and continuity: English language teaching in Singapore*.
Retrieved, from <http://www.asian-efl-journal.com/march-05-pc.php>.
- Deveci, T. (2009). *A brain-based approach to teaching English as a second language*.
Retrieved, from http://www.developingteachers.com/articles_tchtraining/brainpf_tanju.htm.
- Feden, P., and Vogell, R. (2003). *Method of teaching—applying cognitive science to promote student
learning*. Boston, MA: McGraw Hill.



- Hatice, B. (2003). *An investigation of students' attitudes towards brain-based applications in English compositions skills II course: A case study. Master's thesis.* Middle East Technical University.
- Hick, S. (1997). *Benefit of interactive multimedia courseware.* Retrieved, from <http://http-server.carleton.ca/~shick/mypage/benefit.html>.
- Horwitz, E.K. (1993). The beliefs about language learning of beginning University Foreign Language students. *The Modern Language Journal*, 72(4), 283 - 284.
- Jarvis, H., & Atsilarat, S. (2004, December). Shifting paradigms: From a communicative to a context – based approach. *Asian EFL Journal*, Retrieved, from [www.asian-edl-Journal.com /December 04-HJ & SA.php](http://www.asian-edl-Journal.com/December%2004-HJ%20&%20SA.php).
- Jensen, E. (2004). *Brain - based learning.* CA:Brain Store.
- Jonassen, D.H. (1999). Designing constructivist learning environments. In C.M. Reigeluth (Ed). *Instructional-design theories and models: A new paradigm of instructional theory.* New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Joyce, B. & M. Weil. (1996). *Models of teaching.* (5th ed). Boston: Allyn and Bacon.
- McLellan, H. (1996). Evaluation in a situated learning environment, In H. Maclellan (Ed.), *Situated learning perspectives.* New Jersey: Educational Technology Publications.
- Noughton, J. (2007). *Microsoft makes face book a club you don't want to join.* Retrieved, from <http://www.guardian.co.uk/business/>.
- Richards, F. (2000). *Role Playing in the Class Room: A Tourism Experience Forum.* Retrieved, from <http://cleo.murdoch.edu.au/confs/tlf/tlf200/Richards.html>.
- Roblyer, M. D. (2003). *Integrating educational technology into teaching.* (3rd ed.) Columbus, OH: Merrill.
- Smith, P.L., and Regan, T.I. (2005). *Instructional design.* New Jersey: John Wiley & Sons.
- Sprenger, M. (1999). *Learning and Memory: The brain in action.* Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Stephen, B. R. (2001, November). Overcoming common problems related to communicative methodology. *The Internet TESL Journal*, 2(11).
- Su, YU-Chin. (2003). *Communicative Language Teaching in Taiwan : The Teaching and Learning Experiences of Three Taiwanese English Teachers Who Studied in American University and Returned to teach in Taiwan(China),* Dissertation Abstracts International.



- Tennyson, R. D. (2005). The impact of cognitive science movement on instructional design fundamentals. In B.B. Seels (Ed.). *Instructional design fundamentals : A reconsideration*. New Jersey: Educational Technology Publications.
- Trilling, B., and Fadel, C. (2009). *21th Century skills: Learning for life in our time*. San Francisco: Jossy-Bass.
- Zhenhui, R. (1999). *Communicative competence*. Retrieved, from <http://www/asian-cfl-journal.com/September-04-yke.php>.
- Zhao, Y. (2012). *World class learners: Educating creative and entrepreneurial students*. California: Corwin.
- Zull, J. (2002). *The art of changing the brain: Enriching the practice of teaching by exploring the biology of learning*. Sterling, VA: Stylus Publishing.
